

Inovace bakalářského studijního oboru Aplikovaná chemie

<http://aplchem.upol.cz>

CZ.1.07/2.2.00/15.0247

Tento projekt je spolufinancován
Evropským sociálním fondem a státním
rozpočtem České republiky.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA
ČESKÉ REPUBLIKY
OKRESNÍ HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA OLOMOUČ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ANTIHYPERTENZIVA

HYPERTENZE

- Prevalence u dospělých průměrně 30%, s věkem se zvyšuje, hypertenzí trpí 66% žen a 59% mužů nad 65 let
- Nebolí => mnoho dalších lidí ani neví, že ji má, nebo jí nehodlá řešit
- Vysoké riziko pro vznik cévní mozkové příhody, srdečního selhání a ischemické choroby srdeční včetně infarktu myokardu
- V ČR v roce 2004 byly choroby kardiovaskulární soustavy příčinou 51,4% úmrtí
- Rizikovým faktorem je nejen hypertenze, ale také kouření, diabetus a dyslipidémie

Klasifikace hypertenze

	Systolický TK (mmHg)	Diastolický TK (mmHg)
Optimální krevní tlak	< 120	< 80
Normální TK	120 - 129	80 - 84
Vyšší normální TK	130 - 139	85 - 89
Mírná hypertenze	140 - 159	90 - 99
Střední hypertenze	160 - 179	100 - 109
Těžká hypertenze	> 180	> 110
Izolovaná systolická hypertenze	> 140	< 90

Základní hranice: 140/90

Hypertenze

Měření TK

- Před měřením několik minut klidně sedět
  - Dostatečně velká manžeta
  - Nový pacient – měření na obou pažích
- => Zjištění TK > 140/90 při 3 návštěvách = diagnóza hypertenze
- **95% esenciální** (primární – genetické faktory, inzulinová rezistence, senzitivita k soli, vlivy zevního prostředí, porucha regulace vnitřního prostředí; bez známé orgánové příčiny)
  - **5% sekundární** (následek jiného onemocnění – postižení ledvinných tepen, endokrinní poruchy)
  - Další rizikové faktory: obezita, kouření, nadměrné solení, stres, nedostatek pohybu, nadměrná konzumace alkoholu

Léčba – režimová opatření

- Snížení tělesné hmotnosti
- Zákaz kouření
- Omezení alkoholu (ženy – max. 15-20ml ethanolu/den, muži – max. 30ml ethanolu/den)
- Omezení kofeinu
- Omezení solení (max. 5g/den)
- Omezení nasycených tuků
- Zvýšení fyzické aktivity (aerobní cvičení)
- Úprava farmakoterapie jiných onemocnění (některé léky mohou zvyšovat TK)

Farmakoterapie

Léky 1. volby:

- β -blokátory
- Diuretika
- Blokátory kalciových kanálů
- Inhibitory angiotenzin konvertujícího enzymu (ACEI)
- Blokátory angiotenzinových receptorů 1 (AT1-blokátory)

Tyto skupiny jsou navzájem rovnocenné, jako první volbu lze použít kteroukoli skupinu, volí se dle přidružených onemocnění (diabetes, srdeční selhání, astma,...) a dle stavu a věku pacienta

Často kombinace (nutná u 60-75% všech hypertoniků)

Doplňkové skupiny: antagonisté α_1 -receptorů, agonisté α_2 -receptorů (centrálně působící), přímo působící vazodilatancia

BETABLOKÁTORY

- 1. klinicky používaný betablokátor – propranolol - byl syntetizován v roce 1964
- Skupina léčiv se širokým uplatněním v oblasti kardiovaskulárních chorob: **hypertenze**, srdeční selhání, ischemická choroba srdeční, stav po infarktu myokardu, angina pectoris, arytmie
- Indikace mimo kardiovaskulární systém: prevence migrén, zelený zákal, thyreotoxikóza
- Prokazatelně snižují nemocnost a úmrtnost

Mechanismus účinku

- antagonismus sympatické nervové stimulace na β -receptorech
- **blokáda β_1 receptorů** – kardioselektivita - $\downarrow$ frekvence a síly stahu srdce (snížení práce srdce a tím spotřeby energie, delší diastola – lepší prokrvení koronárních tepen)
- blokáda β_2 receptorů – nežádoucí účinky
- komplexní MÚ: snižují odpověď na katecholaminy, snižují výdej reninu a angiotenzinu II, zmenšují venózní návrat a plazmatický objem, upravují nastavení baroreceptorů, stimulují tvorbu vazodilatačních prostaglandinů
- Betablokátory s ISA (vnitřní sympatomimetická aktivita) – menší nežádoucí účinky na myokard (brání přílišnému útlumu srdeční aktivity, ale nevýhodná po infarktu myokardu)
- Betablokátory s vazodilatační aktivitou (ovlivňují také α -rec.)

Betablokátory

NÚ:

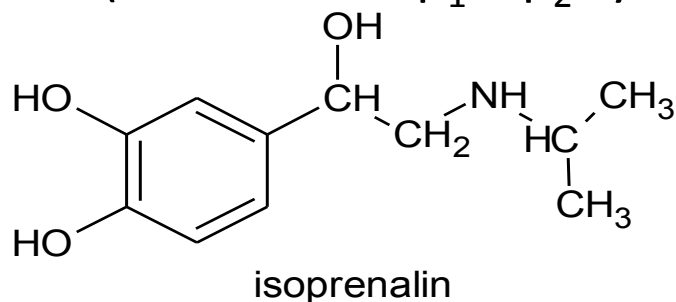
- Únavnost, poruchy spánku (děsivé sny)
- Chladné končetiny (horší prokrvení)
- Bronchokonstrikce (KI: astma)
- Sexuální poruchy
- Poruchy atrio-ventrikulárního vedení, bradykardie (arytmie)
- Syndrom náhlého vysazení
- Zhoršení glukózové tolerance

IT:

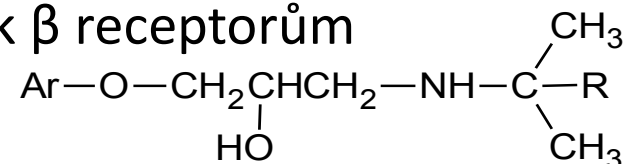
- Digoxin, antiarytmika, verapamil (bradykardie)
- Methyldopa, reserpin (riziko vzniku deprese)
- NSA (snížení účinku)
- Inzulin (maskování hypoglykemie)

Betablokátory

- Strukturně jednotná skupina látek odvozená od isoprenalinu (neselektivní β_1 a β_2 sympatomimetiku)

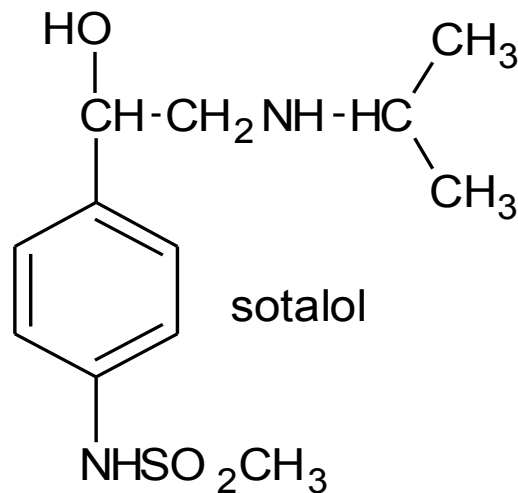
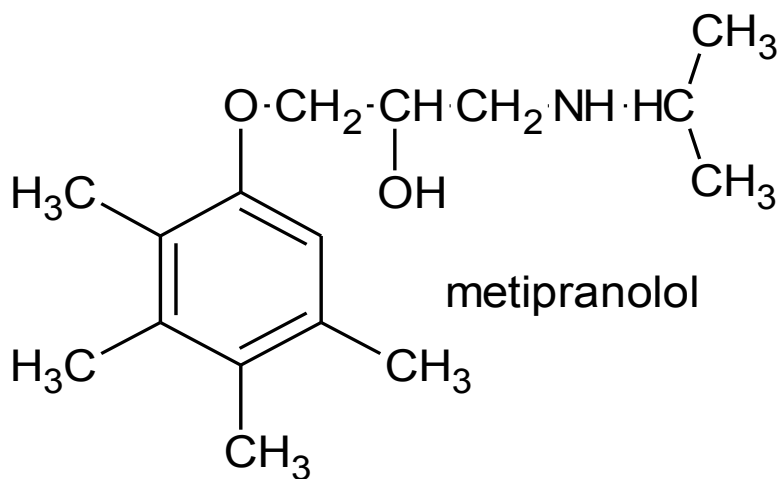
- látky s vyšším alkylem než ethylem na aminoskupině = zvýšená afinita k β receptorům

- Betablokátory – vsunutí skupiny $-\text{OCH}_2-$ mezi benzenové jádro a uhlík nesoucí alkoholickou skupinu
- Prodloužení řetězce o další uhlík snižuje aktivitu
- Sekundární alkoholická skupina je pro účinek nezbytná
- Deriváty aryloxyaminopropanolu
- Méně vhodné jsou deriváty fenylethylaminu substituované aminoskupinou v aromatické části molekuly

Neselektivní betablokátory

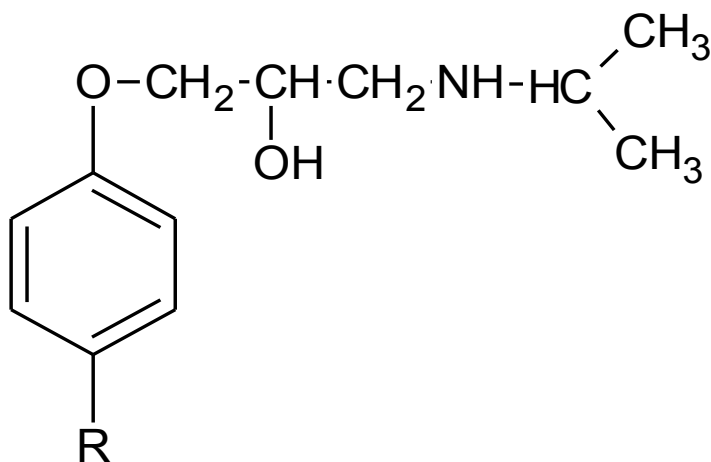
- Nežádoucí účinky v důsledku blokády β_2 rec. (bronchokonstrikce, chlad končetin, $\downarrow$ uvolňování inzulínu ze slinivky)
- Charakteristická bohatá substituce na aromatické části, příp. kondenzovaný bicyklický systém

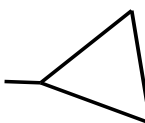
- Metipranolol (aryloxyaminopropanol), sotalol (fenylethylamin)

Kardioselektivní betablokátory

- V terapeutických dávkách vyšší afinita k β_1 než k β_2 => omezení nežádoucích účinků, s opatrností lze použít u pacientů s relativními kontraindikacemi (diabetes, astma, ischemická choroba dolních končetin)
- Ve vysokých dávkách kardioselektivita mizí
- Substituent pouze v poloze 4 benzenového jádra

atenolol: $R = \text{CH}_2\text{CONH}_2$

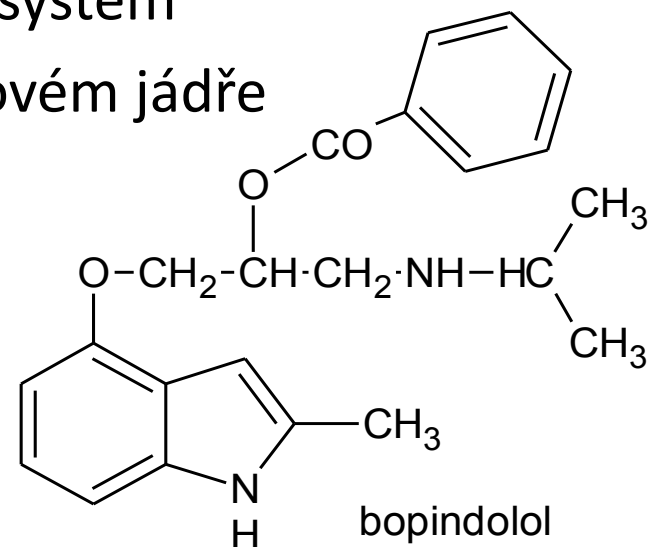
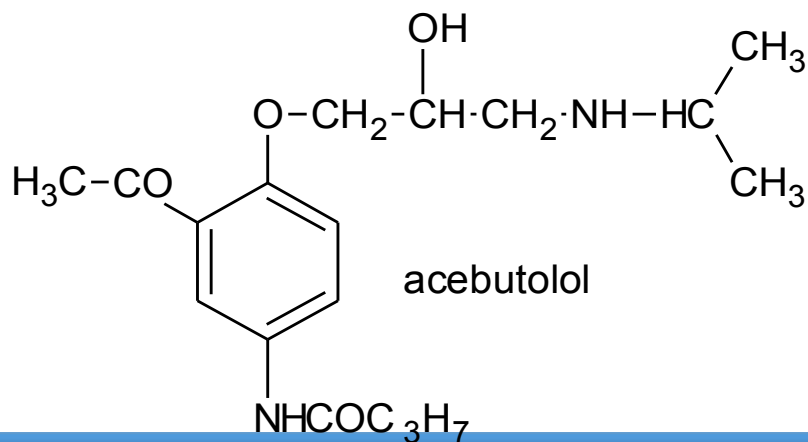
betaxolol: $R = \text{CH}_2\text{CH}_2\text{-O-CH}_2$

bisoprolol: $R = \text{CH}_2\text{OCH}_2\text{CH}_2\text{OCH}(\text{CH}_3)_2$

metoprolol: $R = \text{CH}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$

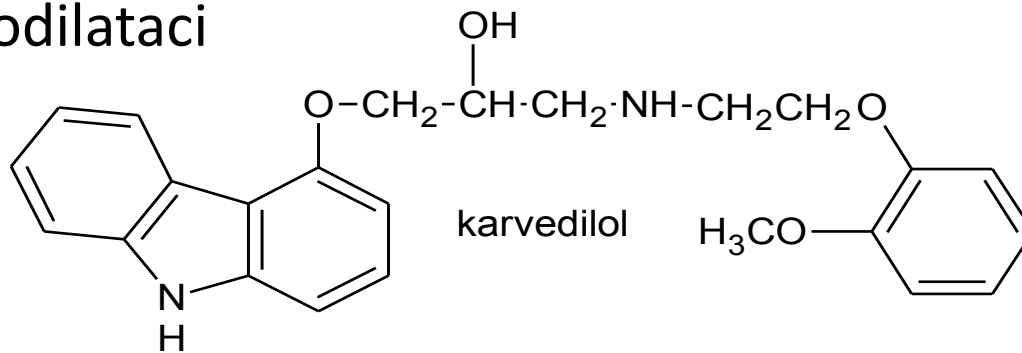
Betablokátory s ISA

- ISA = vnitřní sympatomimetická aktivita
- Částečná agonistická aktivita na β receptorech => menší útlum srdečních funkcí (hl. tepová frekvence a síla stahu)
- ISA nevýhodná u pacientů po infarktu myokardu, kde pokles tepové frekvence je kardioprotektivní
- Neselektivní – kondenzovaný bicyklický systém
- Selektivní – disubstituované na benzenovém jádře

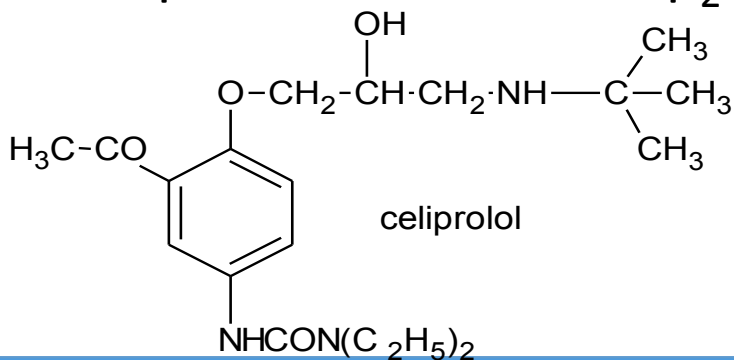

Betablokátory s vazodilatačním účinkem

- Karvedilol – blok β i α receptorů – blok α_1 receptorů způsobuje vazodilataci

- Celiprolol – kardioselektivní betablokátor s ISA na β_2 receptorech – stimulací β_2 receptorů způsobuje vazodilataci

BLOKÁTORY KALCIOVÝCH KANÁLŮ

- Využití v léčbě hypertenze, arytmií, anginy pectoris
- Antiaterogenní účinky, organoprotektivní vliv (zejména ledviny), snížení rizika cévní mozkové příhody
- KI: srdeční selhání, bradykardie

MÚ: myotropní spasmolytika cévní stěny

- blokují vstup Ca^{2+} do buňky kanály typu L (moderní léčiva i typu T) => vazodilatace žil i tepen
- V myokardu snižují kontraktilitu, srdeční frekvenci a vodivost (blok Ca^{2+} kanálů)

NÚ: negativně inotropní efekt (verapamil), reflexní tachykardie (nifedipin), zpomalení vedení v SA a AV uzlu myokardu (verapamil), bolesti hlavy, otoky dolních končetin, zácpa (verapamil až 1/3 pacientů)

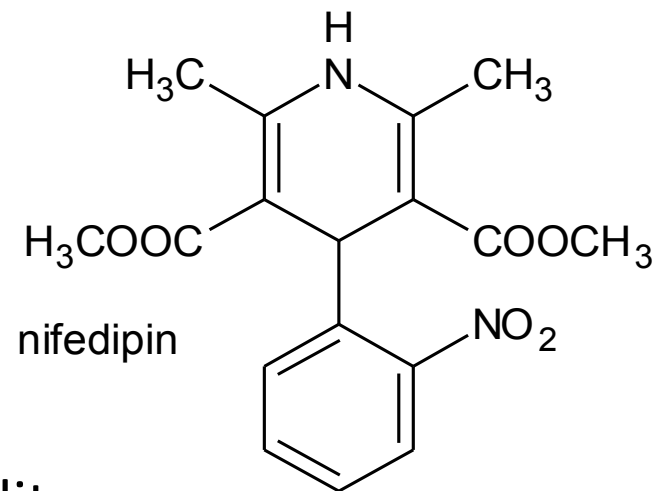

Dihydropyridiny

- Selektivní blokátory L-typu Ca^{2+} kanálů cév (nejnovější léčiva i T-typ)
- Minimální vliv na srdeční funkce (kontraktilitu, frekvenci a vedení), nepůsobí antiarytmicky
- Deriváty 1,4-dihydropyridinu

Modelová látka – **nifedipin** – 1. generace

- Velmi rychlá vazodilatace s poklesem tlaku krve a reflexní aktivací sympatiku (reflexní tachykardie) => NÚ, zvýšení mortality => v praxi použití jen retardovaných forem

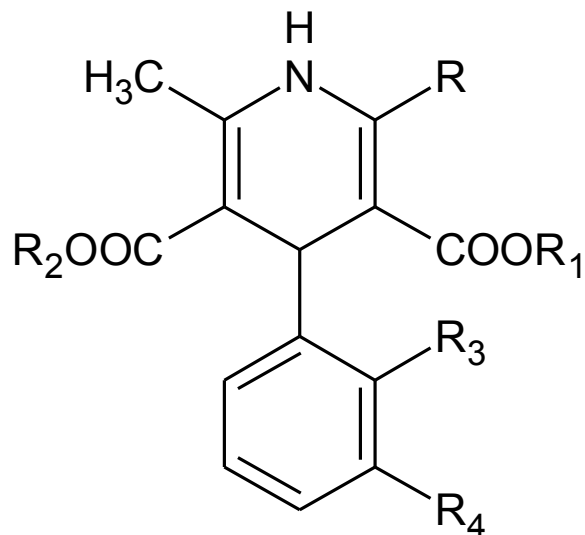
Dihydropyridiny

Chemická struktura dihydropyridinů:

- Pro účinek nezbytný nesubstituovaný dusík v poloze 1
- Dva alkyly (nejčastěji methyl) v polohách 2 a 6
- Dvě esterové skupiny v polohách 3 a 5 (kromě nifedipinu většinou esterifikace různými alkoholy)
- Fenyl v poloze 4
- Pozitivní ovlivnění aktivity – substituce fenylu v poloze orto (příp. meta) elektronegativní skupinou: NO_2 , Cl , $\text{C}\equiv\text{N}$, CF_3
- K fenylu může být připojen heterocyklický kruh
- Variabilita: modifikace alkoholické části esterových skupin, rozdílné alkoholy – většinou vyšší aktivita

Dihydropyridiny 2. a 3. generace

- Delší biologický poločas, vyšší cévní selektivita, ↓ výskyt NÚ

amlodipin: $R = \text{CH}_2\text{-O-CH}_2\text{CH}_2\text{-NH}_2$

$R_1 = \text{CH}_2\text{CH}_3$, $R_2 = \text{CH}_3$, $R_3 = \text{Cl}$, $R_4 = \text{H}$

felodipin: $R = \text{CH}_3$, $R_1 = \text{CH}_2\text{CH}_3$, $R_2 = \text{CH}_3$,

$R_3 = \text{Cl}$, $R_4 = \text{Cl}$

lacidipin: $R = \text{CH}_3$, $R_1 = \text{CH}_2\text{CH}_3$, $R_2 = \text{CH}_2\text{CH}_3$,

$R_3 = \text{CH=CHCOOC(CH}_3)_3$, $R_4 = \text{H}$

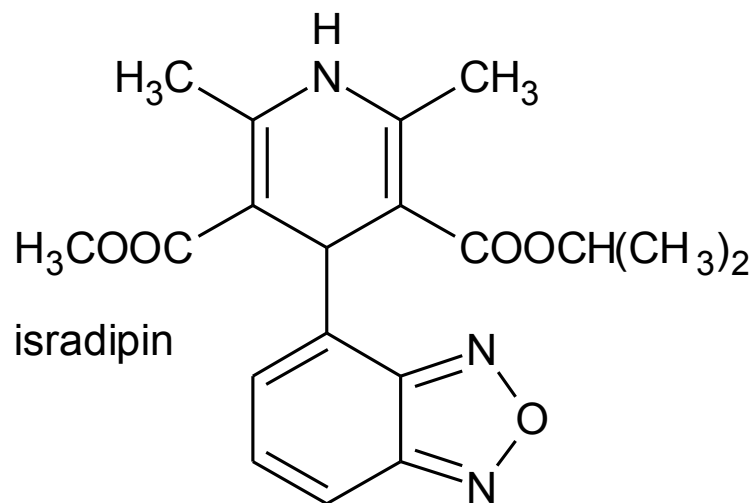
nitrendipin: $R = \text{CH}_3$, $R_1 = \text{CH}_2\text{CH}_3$, $R_2 = \text{CH}_3$, $R_3 = \text{H}$, $R_4 = \text{NO}_2$

nimodipin: $R = \text{CH}_3$, $R_1 = \text{CH(CH}_3)_2$, $R_2 = \text{CH}_3\text{-O-CH}_2\text{CH}_2$, $R_3 = \text{H}$,

$R_4 = \text{NO}_2$

nilvadipin: $R = \text{CN}$, $R_1 = \text{CH(CH}_3)_2$, $R_2 = \text{CH}_3$, $R_3 = \text{H}$, $R_4 = \text{NO}_2$

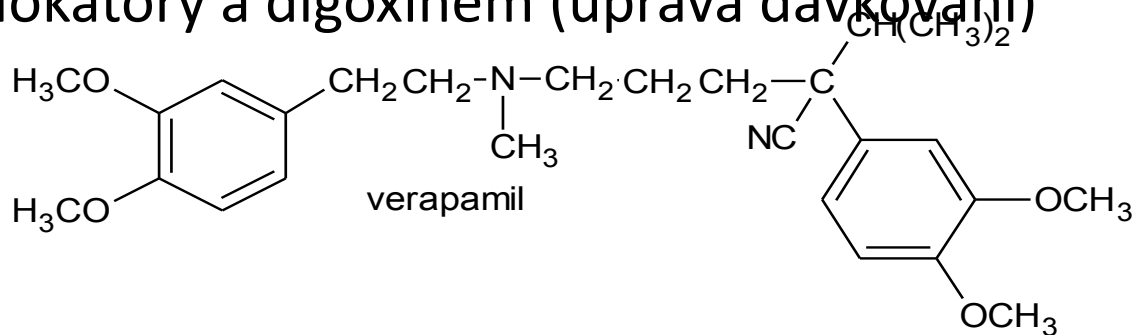
Dihydropyridiny 2. a 3. generace

V případě esterifikace různými alkoholy v rámci jedné molekuly dihydropyridinu => chiralita (v praxi využití racemátů)

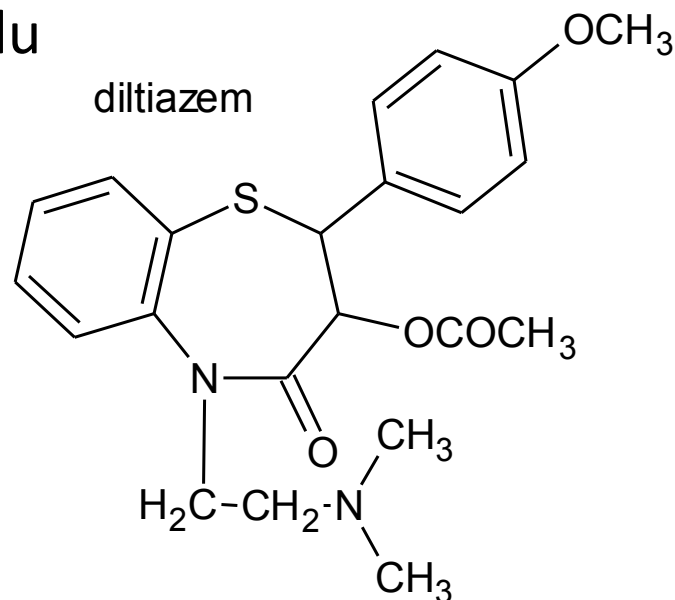
Fenylalkylaminy

- Jediný používaný zástupce: **verapamil**
- Ovlivňuje přednostně myokard – snížení kontraktility, frekvence a zpomalení vedení
- Vazodilatační působení až při vyšším dávkování
- Využití pro léčbu hypertenze a arytmií
- Alternativa β -blokátorů při jejich KI (astma)
- KI: bradykardie, blok vedení v srdci, srdeční selhání, terapie betablokátory a digoxinem (úprava dávkování)

Benzothiazepiny

- Jediný používaný zástupce: **diltiazem**
- Působí jak na myokard, tak na cévy, profilem účinku blíže verapamilu než nifedipinu
- Působí vazodilataci i snížení kontraktility, frekvence a vedení
- NÚ méně časté než u verapamilu

INHIBITORY ANGIOTENZIN KONVERTUJÍCÍHO ENZYMU

- Zasahují do systému renin – angiotenzin – aldosteron
- I: arteriální hypertenze, srdeční selhání, srdeční dysfunkce po infarktu myokardu, prevence kardiovaskulárních příhod (cévní mozková, infarkt), hypertenze provázená diabetem či renálním onemocněním

Účinky angiotenzinu II.:

- Přímý vazokonstrikční účinek
- Zvýšení vyplavování aldosteronu
- Stimulace hypertrofie myokardu a hladké svaloviny cév
- Zvýšení aktivity sympatiku
- Zvýšení uvolňování noradrenalinu z dřeně nadledvin

System renin-angiotenzin-aldosteron (RAS)

- Aktivace RAS při: poklesu průtoku krve ledvinami, snížené koncentraci Na^+ iontů a působení sympatiku
- 1. krok: produkce reninu – jediný enzym, který přeměňuje neúčinný angiotenzinogen na neúčinný angiotenzin I. (existují i inhibitory reninu – specifitější účinek než ACEI, ale málo zkušeností)
- 2. krok: angiotenzin konvertující enzym (ACE) přeměňuje neúčinný angiotenzin I. na účinný angiotenzin II. (existují i alternativní cesty přeměny jinými enzymy)
- 3. krok: angiotenzin II. obsazuje AT-receptory a vyvolává účinek
- 4. krok: produkce aldosteronu – zadržování Na^+ a vody v ledvinách

Účinky I-ACE

- Vazodilatace
- ↓ sekrece aldosteronu a ↓ sympatomimetické aktivity
- ↑ vylučování Na^+ , ↓ vylučování K^+ (riziko vzniku hyperkalemie při IT – proarytmogenní vliv na srdce)
- ↓ periferní cévní rezistence a ↑ srdečního výdeje bez zvýšení srdeční frekvence
- Potlačují hypertrofii srdce a zabraňují jeho remodelaci
- ↑ citlivost na inzulin (agonisté PPAR receptorů)
- Udržují průtok krve ledvinami a snižuje proteinurii – působí renoprotektivně
- Inhibice degradace bradykininu (vazodilatace, ↑ vylučování Na^+) - ↑ kardioprotektivního účinku, ale také NÚ – kašel, angioedém

I-ACE

NÚ:

- Kašel – až 40% pacientů
- Hyperkalémie (arytmie)
- Hypotenze
- Teratogenní účinky
- Alergické reakce
- Angioedém

KI:

- Hyperkalemie
- Stenóza obou renálních tepen
- Významná renální nedostatečnost
- Těhotenství, laktace

I-ACE

- ACE = metaloenzym – aktivní centrum Zn^{2+}
- I-ACE = chelatační činidla, koordinační vazbu se zinkem vytváří pomocí thiolové, karboxylové či fosfinoylové skupiny
- Většina I-ACE – proléčiva – aktivní skupina chráněna esterifikací, ta musí být in vivo nejdříve rozštěpena, aby se uvolnilo aktivní léčivo – zvýšená biologická dostupnost a prodloužení biologického poločasu (výhodné dávkování 1x denně)
- Podmínka účinku – cyklická aminokyselina s karboxylovou funkcí v poloze 2 (starší - deriváty prolinu, novější - prolin s přikondenzovaným dalším cyklem, nejmodernější látky ještě složitější deriváty)

I-ACE

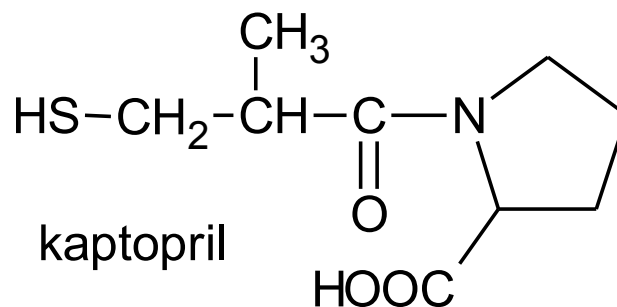
Základní látka skupiny: **kaptopril**

- Nejstarší thiolový typ
- SH skupina spojena s vyšším výskytem nežádoucích účinků

NÚ typické pro thiolový typ I-ACE:

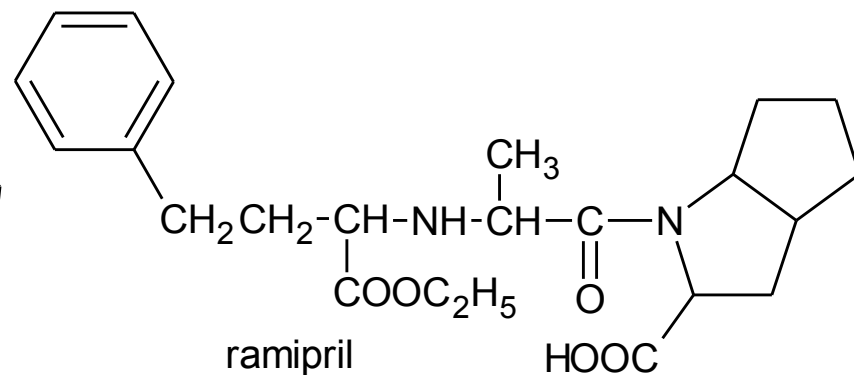
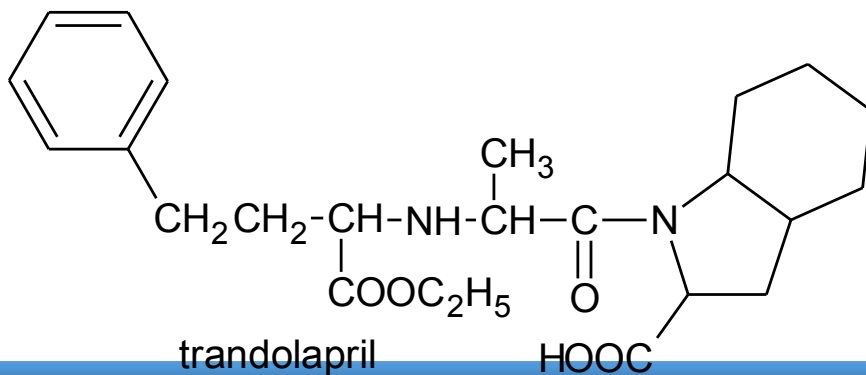
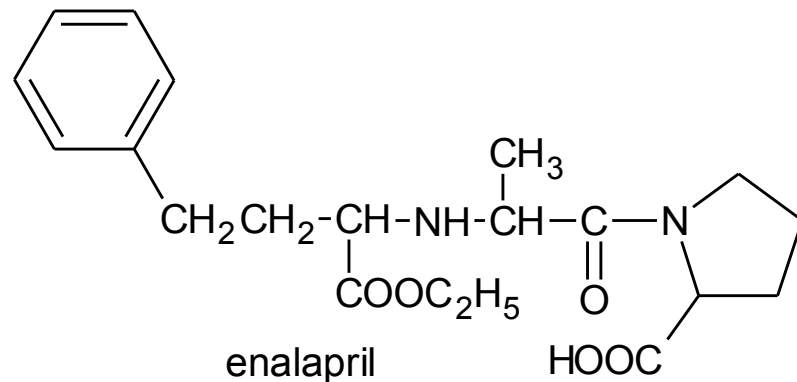
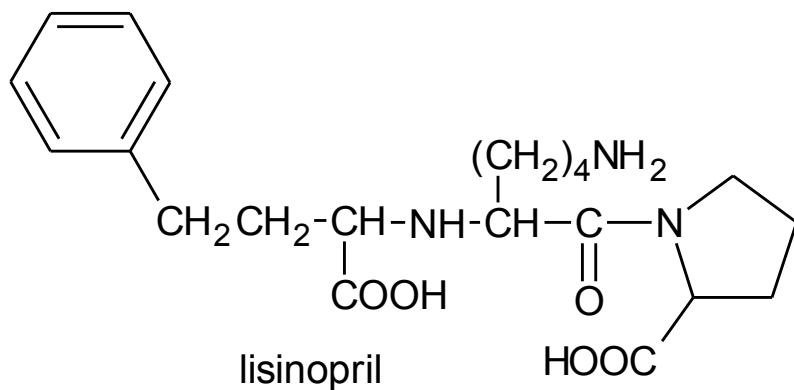
- Poškození ledvin – proteinurie
- Vyrážka a svědění
- Velmi vzácně neutropenie

Kvůli těmto nežádoucím účinkům u dalších ACEI nahrazena thiolová skupina karboxylovou či fosfinylovou

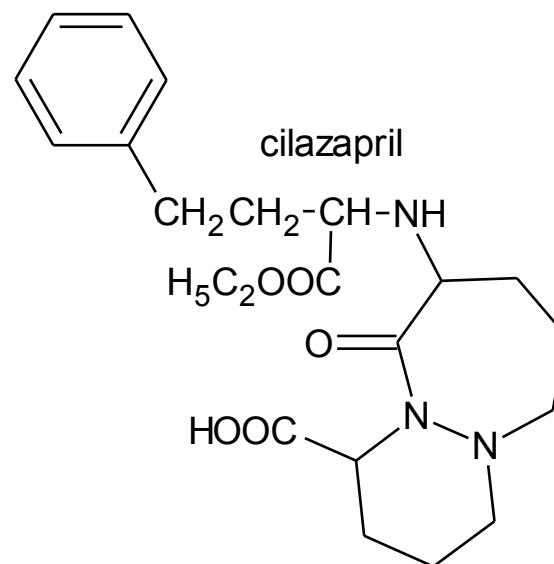
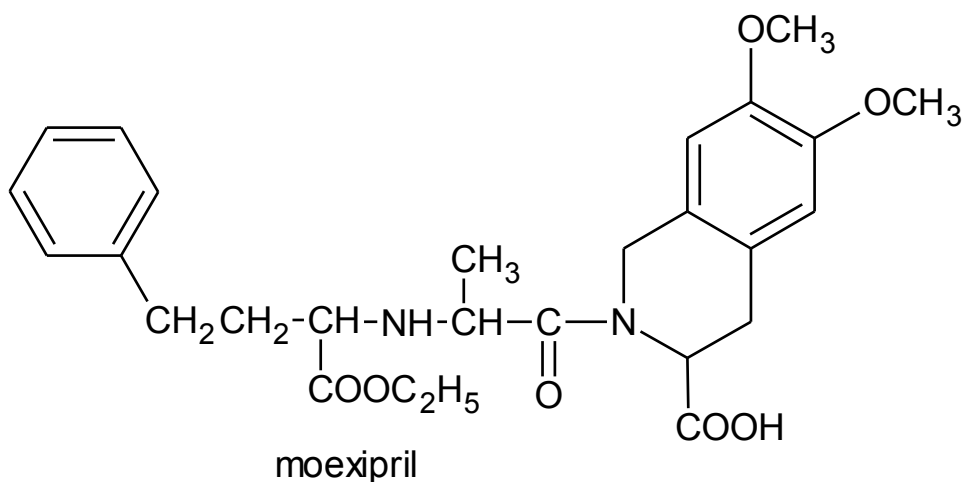
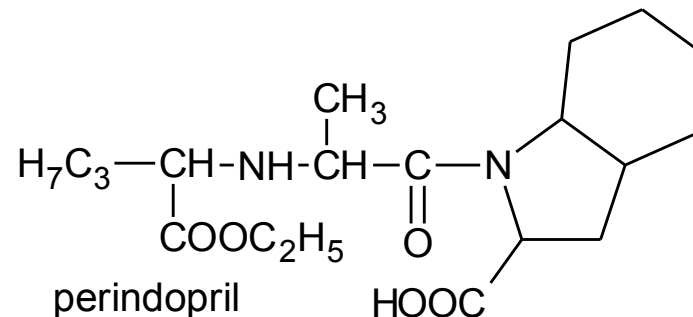
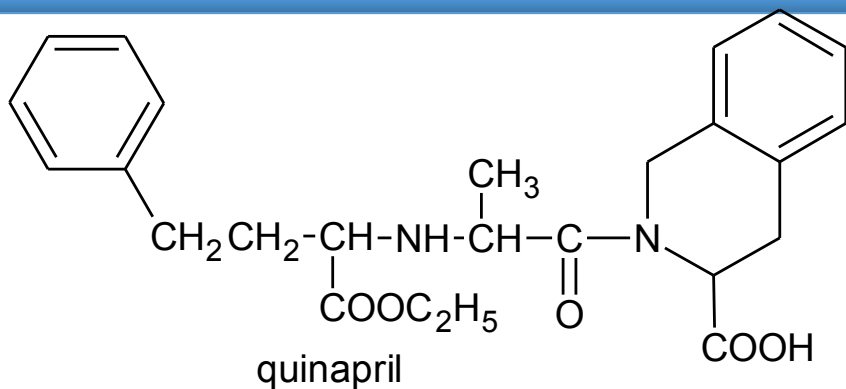

I-ACE: karboxylový typ

- Největší skupina – karboxylový typ
- lisinopril – není ester, ostatní estery - proléčiva

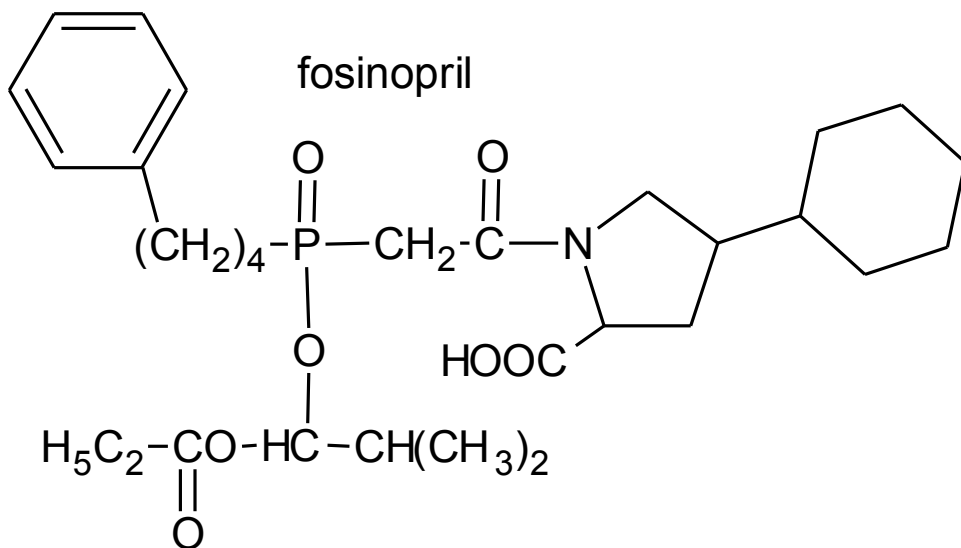

I-ACE: karboxylový typ

I-ACE

- Fosfinoylová skupina - fosinopril

BLOKÁTORY ANGIOTENZINOVÝCH RECEPTORŮ TYPU 1

- I-ACE mají nezpochybnitelné příznivé účinky při léčbě hypertenze a dalších kardiovaskulárních chorob, angiotenzin II však může vznikat alternativními cestami a jeho produkce tak není I-ACE zcela zastavena, nežádoucí je také kumulace bradykininu v plicích a vznik kašle a angioedému
- Tyto nedostatky daly podnět ke vzniku nové skupiny léčiv zasahujících do systému renin - angiotenzin II - aldosteron => Blokátory angiotenzinových receptorů 1 (AT1) – **sartany**
- Sartany blokují specificky receptory AT1, jehož aktivace má za následek aktivaci RAAS a vzestup krevního tlaku, receptory AT2 zůstávají neovlivněny, jejich aktivací dochází k částečné antagonizaci účinků vyvolaných receptory AT1

Sartany

- Snížení krevního tlaku – antihypertenziva
- Využití též při srdečním selhání
- Prokázán nefroprotektivní účinek, zejména u pacientů s diabetes mellitus II.
- Moderní sartany mají vliv také na citlivost tkání na inzulin
- Dobrá tolerance a bezpečnost

NÚ: podobné jako u I-ACE, vyloučení vzniku dráždivého kašle a snížené riziko angioedému

- hyperkalémie, zhoršení renálních funkcí při stenóze renálních arterií, hypotenze

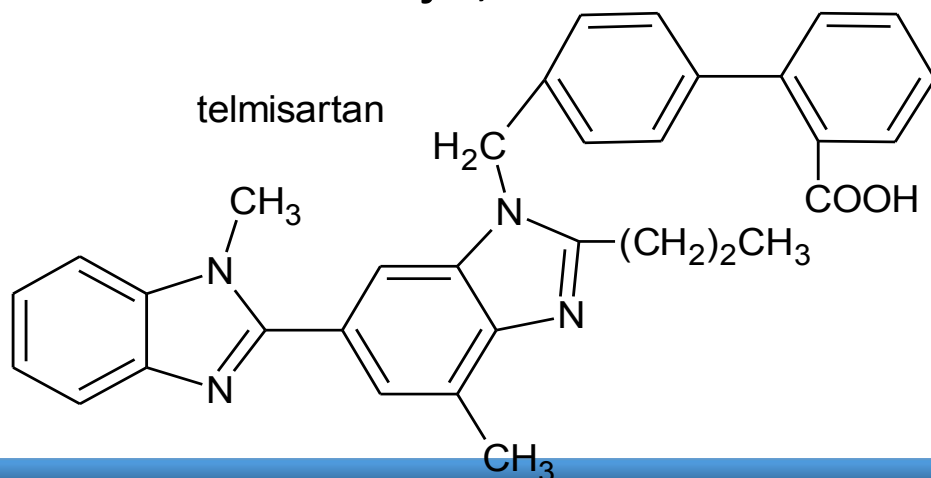
IT: draslík, draslík šetřící diuretika

KI: těhotenství

Sartany

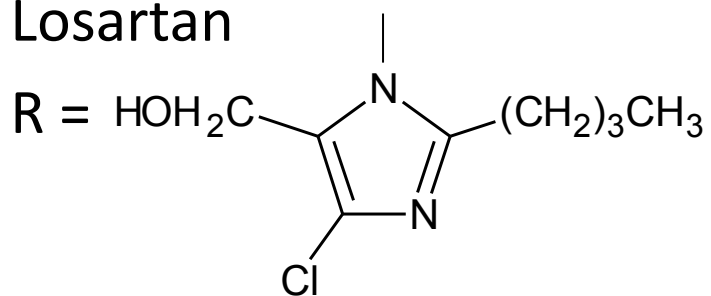
- Přítomnost bifenylové struktury, v poloze ortho druhého kruhu navázána kyselá funkce (COOH, 1H-tetrazol-5-yl)
- Deriváty se liší substitucí přes methylenový můstek v poloze para prvního benzenového jádra – imidazolový kruh s lipofilním alkylem, přikondenzovaným dalším jádrem, imidazolový kruh může být také otevřen

Telmisartan – novější, vliv na citlivost orgánů na inzulin

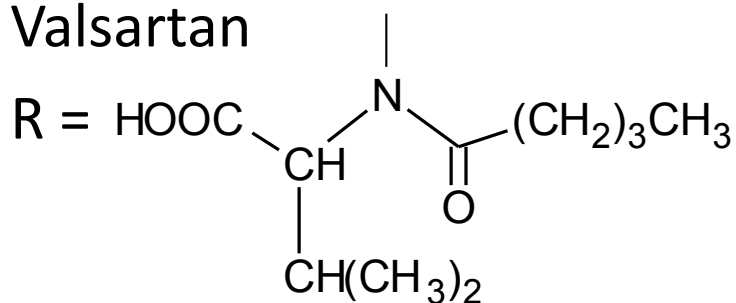

Sartany

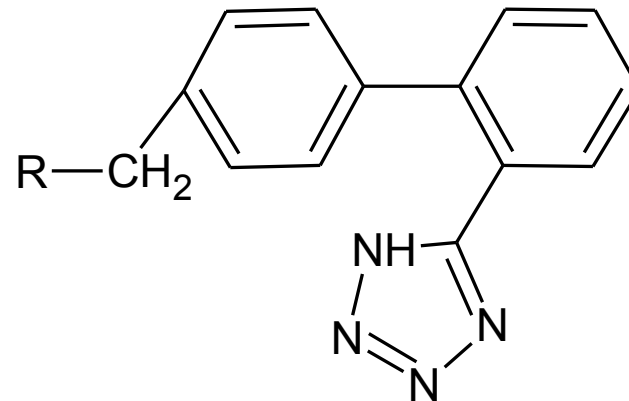
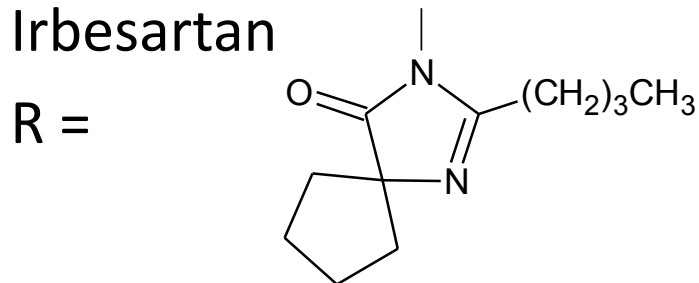
Losartan

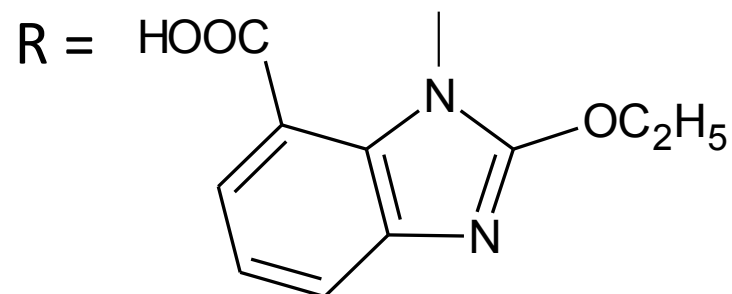
Valsartan

Irbesartan

Kandesartan

DIURETIKA

- Zvyšují vylučování moči
- Působí nejen v ledvinách, ale také extrarenálně – např. vazodilatace (využití v léčbě hypertenze)
- Základní léčiva při srdečním selhání, edémových stavech, arteriální hypertenzi

MÚ: inhibice iontových přenašečů v různých částech nefronu

- Zvýšení vylučování sodíku a vody => pokles plazmatického objemu, snížení práce srdce
- Vazodilatace při dlouhodobém podávání (i nízkých dávek)

Výhodné u starších pacientů, při edémech, srdečním selhání

KI: dna

Klíčková diuretika

- Působí ve vzestupném raménku Henleovy kličky
- Silný, krátkodobý účinek
- Účinkují i při snížené funkci ledvin
- Vazodilatační účinek
- Injekčně v akutních stavech (plicní edém, hypertonická krize)

NÚ: poruchy elektrolytové rovnováhy ($\downarrow$ plazmatických koncentrací K, Ca, Mg) $\rightarrow$ arytmie

dehydratace, hypotenze

poruchy krvetvorby, ototoxicita

hyperglykémie (méně častá než po thiazidových d.)

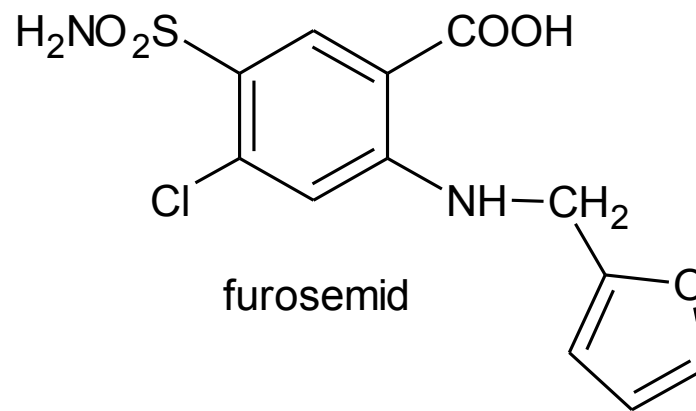
hyperurikémie – riziko vzniku záchvatu dny

IT: srdeční glykosidy, soli Li

Klíčková diuretika

Furosemid – prakticky jediné používané klíčkové diuretikum

- Karbonylový typ sulfonamidových diuretik
- Odvozen od kys. 2-amino-4-chlor-5-sulfamoylbenzoové
- V molekule přítomna aminoskupina a volný karboxyl v poloze meta
- Nutná nesubstituovaná sulfonamidová skupina
- Cl v orto poloze aktivitu zvyšuje
- Účinek i u sloučenin s NH_2 v poloze 3 za současné náhrady chloru fenoxyskupinou

Diuretika působící v distálním tubulu (thiazidová)

- Oproti klíčkovým diuretikům slabší působení, ale dlouhodobější efekt
- Malý účinek při nedostatečné funkci ledvin
- Při hypertenzi podávání nižších dávek, kdy se uplatňuje především efekt vazodilatační, účinek se s dávkou nezvyšuje
- Nástup účinku pozvolný – 3-4 týdny

MÚ: blok reabsorpce NaCl v distálním tubulu

NÚ: poruchy elektrolytové rovnováhy ($\downarrow$ plazmatických koncentrací K, Mg, Na) $\rightarrow$ arytmie a hypovolemie

hyperurikemie – riziko vzniku záchvatu dny

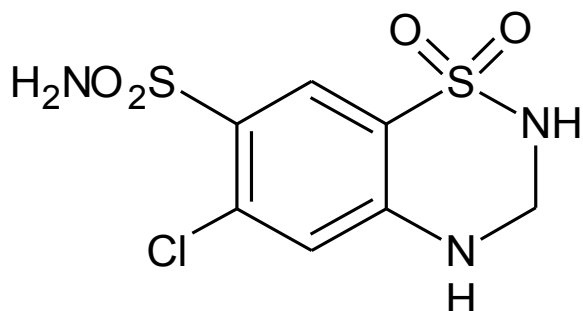
alergické reakce

hyperglykemie

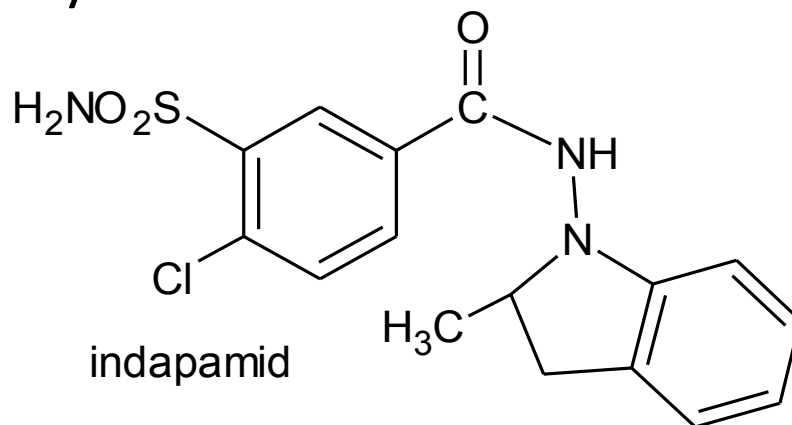
Thiazidová diuretika

Hydrochlorothiazid

- Silnější diuretický účinek
- Sulfonylový typ sulfonamidových diuretik

hydrochlorothiazid

indapamid

Indapamid

- Slabší diuretický efekt, výraznější extrarenální působení
- Karbonylový typ

Diuretika působící ve sběrných kanálcích (kalium šetřící)

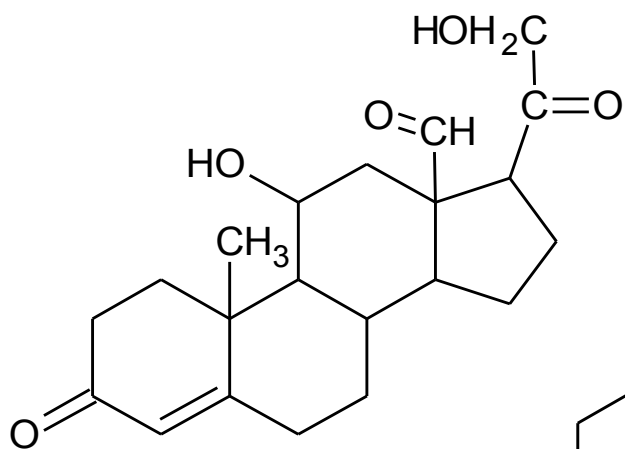
- Slabá diuretika
- Využití do kombinace k silnějším diuretikům, kdy snižují ztráty draslíku – prevence hypokalemie
- Naopak nebezpečná kombinace s I-ACE (kontraindikace) – přílišné zvýšení plazmatických koncentrací draslíku
- Neovlivňují glykémii ani lipidové spektrum

KI: současné podávání draslíku, I-ACE

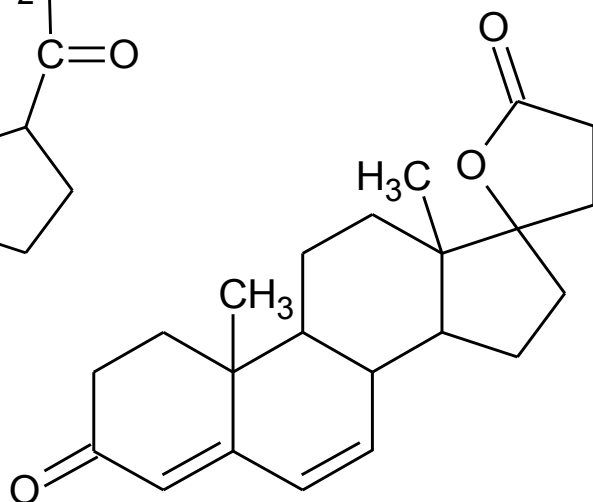
NÚ: závažnější především u spironolaktonu – u mužů gynekomastie, poruchy potence, u žen virilizace a mastodynie hyperkalémie, metabolická acidóza

Antagonisté aldosteronu

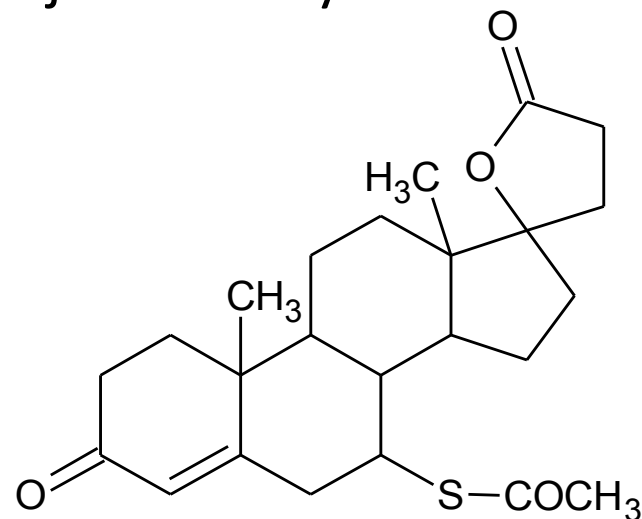
- Aldosteron podporuje sekreci K^+ a reabsorpci Na^+ ovlivněním iontových kanálů ve sběrných kanálcích, aktivuje se při snížení objemu extracelulárních tekutin (hypovolemie)
- Kanrenon (inj.) a spironolakton (p.o.) působí antagonisticky na receptorech pro aldosteron a blokují tak jeho účinky

aldosteron

kanrenon

spironolakton

Kalium šetřící diuretika

Amilorid – aminopyrazinová struktura v molekule

- Blokáda průchodu Na^+ iontovými kanály ve sběrném kanálku, reabsorpce K^+

